

Αγαπητοί γονείς!

Μέσα από τα κείμενα τα οποία θα αναρτούνται στην σελίδα σας γίνετε μια προσπάθεια επικοινωνίας αυτές τις δύσκολες μέρες όπου έχει αλλάξει η ρουτίνα και η καθημερινότητα μας. Η κύρια στοχοθεσία άλλωστε της πρόσληψης ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών είναι η ψυχοκοινωνική στήριξη σε σχέση με την πανδημική κρίση. Φυσικά, ότι άλλα ζητήματα προκύπτουν στην σχολική πραγματικότητα και άπτονται των αρμοδιοτήτων μας, θα υπάρξει και η αντίστοιχη διαχείριση. Αρχικά σας παραθέτω θεματολογία σε σχέση με την πανδημική κρίση.

Κρίση είναι θα περάσει.....

Το μόνο σίγουρο είναι, ότι αυτό που διανύουμε είναι μια κρίση.... Κάθε κρίση μοιάζει με ένα τούνελ περιμένοντας να βγούμε από αυτό.... Να βγούμε να αναπνεύσουμε, να χαρούμε, να κάνουμε ανέμελα την βόλτα μας, να γυρίσουμε στις συνήθειές μας, στην ρουτίνα μας.... Όσο διανύουμε αυτό το τούνελ θα πρέπει να προσπαθήσουμε να παραμείνουμε συνδεδεμένοι με την κοινότητα μας, να κρατήσουμε μια ρουτίνα στην καθημερινότητα την δική μας και των παιδιών μας, να υποστηρίξουμε τα παιδιά μας, να μην χαθούμε στο σκοτεινό κομμάτι αυτής της κρίσης. Οι κρίσεις περνάνε. Κρατάνε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και μετά ξαναβγαίνουμε στο φως. Επανερχόμαστε στην ρουτίνα, στην δουλειά μας, στους φίλους μας, στην κοινότητα μας. Το θέμα είναι διανύοντας αυτό το τούνελ, αυτήν την κρίση και βγαίνοντας από αυτό, να μην αφήσουμε συντρίμια. Ο τρόπος που θα σταθούμε απέναντι σε αυτήν και σε κάθε κρίση, θα

καθορίσει συνειδήσεις, χαρακτήρες, αξίες. Η έλλειψη, η απομόνωση, το κλείσιμο μπορούν να μας οδηγήσουν σε νέες αξίες, άλλες προτεραιότητες, για την ζωή και για αυτούς που αγαπάμε, σε μια φρέσκια οπτική σε εκτίμηση των απλών πραγμάτων της ζωής, αυτών που χάσαμε. Ενδέχεται όμως να αναδυθούν και φόβοι που ήρθαν για να μείνουν, τραύματα, αγωνίες, άγχος.

Η ψυχραιμία, η κατανόηση ότι κρίση είναι και θα περάσει, η εκτίμηση της πραγματικότητας, ο ανα-στοχασμός για τον τρόπο που θα πρέπει να διαχειριστούμε την κατάσταση, θα βοηθήσουν πρώτα εμάς και κατ' επέκταση τα παιδιά μας. Για τα παιδιά το μόνο που έχει σημασία, -ιδιαίτερα σε αυτές τις ηλικίες-, είναι η αίσθηση της φροντίδας και ότι είμαστε δίπλα τους. Άλλωστε όταν μεγαλώσουν είναι πιθανό να μην θυμούνται ακριβώς την πανδημία του κορονοϊού αλλά είναι σίγουρο ότι θα θυμούνται, θα αισθάνονται, θα 'κουβαλάνε' εκείνους τους σημαντικούς άλλους... εκείνους δηλαδή που τα φρόντισαν, τα προστάτευαν, τα δυνάμωσαν, τα στήριξαν, τα εκπαίδευσαν, τα έκαναν να γελάσουν ή και να κλάψουν, να ντραπούν ή να αισθανθούν σημαντικά, στα πρώτα χρόνια της ζωής τους.....

Μαρία Μπαρμπαδήμου - ψυχολόγος